

У издању Епархије Рашко-Призренске и Манастира Високи Дечани је објављен превод са руског језика "Материјала за историју Високо-Дечанске Свето-Тројицке Лавре", чији се аутограф чува у Манастиру Хиландару. У питању је дневник о животу и страдању манастира и метохијских Срба у периоду од 1903. до 1906. године, који је водио руски јеромонах Дионисије. Преводаца дневника је Људмила С. Дајовић, а писац предговора Душан Фундић.

Јеромонах Дионисије је рођен у Саратовској губернији, а на Светом крштењу је добио име Данило. У СветоАндрејевски скит у Кареји на Светој Гори Атонској је дошао 15. фебруара 1895. године, али је врло брзо прешао у келију Светог Јована Златоустог у Кареји. Замонашен је 9. марта 1901. године. У чин јерођакона и јеромонаха је рукоположен 1903. године на Светој Гори. У братство Манастира Високи Дечани је ступио 13. новембра 1903. године. У том древном српском манастиру је боравио свега три године, а настојатељ манастира је био чувени руски Архимандрит Кирил Светогорац. [1] На Атон се, по послушању, вратио 20. августа 1906. године. Рукопис Дионисијевог дневника је у руском оригиналу постао познат 1989. године када га је објавио академик Димитрије Богдановић. [2] У српском преводу је уз текст објављено 5 страница факсимила рукописа, као и 24 изузетно важне фотографије из дечанске архиве тог времена.

Дневник дечанског монаха 1903–1906

Хроника српског страдања у Метохији

Пише: Велибор Џомић
субота, 15 мај 2021 10:27

